

Н а ц р т

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

СУВЕРЕНА ДРЖАВА И СОЦИЈАЛНА ПРАВДА

– Програм –

Већина грађана Србије нема поверење у постојеће политичке странке и не жели да бира на лажној политичкој сцени између лажних алтернатива: „популисти“ или „демократи“, „леви“ или „десни“ – већ хоће широки и истински оквир борбе за препород отаџбине и свој достојни живот у њој.

Данас, у општенародном покрету, милиони људи могу наћи свој пут – јер ће тај покрет стварати сами. Тако се даје власт народу, национални препород отаџбини, штите национални интереси, ствара општенародни консензус, национално грађанско друштво, развојно и социјално оријентисана привреда, афирмише и снажи национална духовност, култура и наука.

Ујединићемо најбоље креативне снаге за национални препород, за јединствену, снажну и напредну отаџбину, на добробит српског народа и сваког грађанина. Дајте свој допринос Покрету за Србију – за национални препород, слободу, мир и развој – до победе!

Само јединствена и исказана воља народа може да мобилише све потенцијале земље у новој историјској ситуацији, када се решава питање опстанка српске нације; само у јединственој, слободној Србији може постојати снажна национална власт, способна да са тела Србије отресе све пијавице и паразите, обезбеди национални препород и социјалну правду. Развој нације је могућ само ако је слободан и самосталан.

I – НАШИ ЦИЉЕВИ

Даље одлагање мобилизације српског народа за решавање сопствених проблема опасно је за његов опстанак.

Србија је национална држава српског народа. Српски народ је кроз читаву своју историју, штитећи своју слободу и достојанство, био и централни фактор стабилности и окупљања међу органски повезаним балканским народима. Он је такође, од свог уласка у историју, био и остао витална спона између истока и запада Европе и један од основних чинилаца Балкана као колевке европске цивилизације и Балкана као моста међу великим цивилизацијама Европе, Азије и Медитерана.

Стварамо општенародни покрет који ће бити спреман да понесе одговорност за судбину српске нације и за будућност Србије, да постане центар мобилисања и окупљања свих часних појединаца, организација и група који су погођени кризом и пропадањем нације, а још се нису укључили у политички живот. Она је спремна да постане национални центар кристализације идеја за решавање националних, државних, политичких, социјалних и економских проблема отаџбине. Слободна и развијена Србија је могућа само на идеји народног јединства – окупљања и саборности свих патриотских снага земље.

Србијом треба да управљају искључиво људи који знају и поштују њену историју, настављају њене националне традиције и чувају част и достојанство њеног народа.

Православље, носилац српског националног опстанка и богате културе и традиције кроз векове, данас је главна морална снага којом се можемо одупрети деградацији и растакању нације кроз споља наметнуту медијску комерцијалну дехуманизацију. Истовремено, ми смо свесни богатства српског националног корпуса, који укључује и Србе других вера и уверења, и градићемо неопходно јединство и саборност унутар тог корпуса. Истичући све ово, ми такође поштујемо религије и културе свих народа чији делови живе у Србији или у њеном суседству и не сматрамо да цркву треба формално повезивати са државом.

Залагаћемо се за препород националне самосвести српске нације и јачање свестране сарадње са свим православним словенским народима и свим народима Балкана, за афирмацију права на уједињење свих државотворних делова српског народа који су остали изван граница Србије, за искорењивање србофобије и међунационалне мржње.

Наши циљеви су национални циљеви:

1) стављање свих људских, материјалних и природних ресурса Србије у службу добробити свих њених грађана, односно ослобођење и развој;

2) очување територијалне целовитости Србије, ослобођење окупираних територија и поновно уједињење свих државотворних делова српског народа, односно уједињење.

Наш главни циљ је слободна и јединствена Србија и благостање њеног народа.

II – НАШИ ПРИНЦИПИ

Принципи на којима ће се заснивати мобилисање, окупљање и деловање на стварању општеномског покрета:

- хармонично јединство моралних принципа заснованих на православљу и социјално условљеног научно-технолошког напретка;
- очување српских традиција саборности, задругарства и солидарности, одговорности појединца пред друштвом, борбе за слободу против свих форми окупације и диктатуре;
- признање сваком човеку права на личну срећу, права да ради и ужива у плодовима свог рада, права на слободу мишљења и стваралаштва;
- гарантовање економске слободе у друштву и социјалне одговорности државе, укључујући гарантоване минималне плате и пензије, кредитирање пољопривредне производње, државно планирање и финансирање стратешког научно-технолошког развоја, бесплатно образовање и здравство;
- спајање савремених привредних и информатичких технологија са српском културом и духовном традицијом;
- неприхватање хегемоније било које државе или групе држава у свету и сваког покушаја насилне доминације, развој сарадње са православним словенским народима, народима Балкана, Европе и света на принципима равноправности.

Национални препород, то је суверена држава и социјална правда.

За Србију – до победе!

III – ОД НАШИХ КОРЕНА ДО НАЦИОНАЛНОГ ПРЕПОРОДА И НОВЕ СРПСКЕ ПОЛИТИКЕ

Балкан је колевка европске цивилизације. Још од винчанске културе, миленијумска духовност Балкана била је и остала извор снаге и инспирације у борби за опстанак током две хиљаде година ратова ванбалканских империја за ове просторе. Та духовност била је и остала извор преживљавања и развоја када су ратови бивали окончани, често десетковањем становништва и потирањем националних елита.

Са својим централним положајем и својом распрострањеношћу широм Балкана, где су народи и иначе помешани као мало где у свету, али ни један као српски, нема своје мањине и делове у свим земљама, од Словеније и Мађарске, до Грчке и Турске, српски народ својом судбином представља парадигму Балкана. Освајачи ових простора најмање су били склони да са њим праве пактове, већ су тежили да га подјарме или униште. Борба за слободу била је и остала темељ историјске филозофије опстанка српског народа.

Уграђивањем сопствене борбе за слободу у судбину Балкана, српски народ има прогресивну улогу у читавој модерној европској историји. Слободарски и православни дух српског, слично као и руског народа, додаје својој вертикали у деветнаестом и двадесетом веку делатну и утемељену социјалну теорију, која му омогућава да у индустријском смислу стане на ноге, одоли најстрашнијем покушају затирања и покоравања у Првом и Другом светском рату и буде овенчан славом победника и хероја антифашистичке борбе.

Свако освајачко мењање лица Европе, доносило је трагедију на Балкан, методом подели (не без разлога у српској варијанти – завади) па владај. Када се свет смиривао, а фронт удаљавао са Балкана, стабилизација се постизала удруживањем. И није чудо, да је баш у Британији, бар два века уроњеној у балканске ратне интриге, артикулисана реченица „Балкан – балканским народима“. Југославија, једина реализована балканска интеграција, чувала је стабилност региона и слободу народа који су је чинили, док је постојала. Крвави ратни талас је последњих година поново протутњао Балканом и отишао на Исток. На данашњем глобалном попришту још није дефинисан победник, сва је прилика да и неће бити дефинисан на начин као у два светска рата, па зато велике силе немају јасну формулу за стабилизацију Балкана. Имамо прилику и обавезу да знањем, духовношћу и одлучношћу изградимо успешну формулу и тако помогнемо себи, Европи и свету.

Матични корпус српског народа живео је у једној држави – Југославији, коју је својим жртвама створио, а данас је, као последица најновијег рата, подељен. Паклени план приказивања жртве као кривца, којим је на штету свих, разбијена Југославија, уз подстицање националних и верских подела, екстремизма, сепаратизма и тероризма, план који је као образац понашања примењен и другде, нанео велику штету многим народима, али и самој Америци, чије су га претходне администрације развиле, прихватајући, од Британије инспирисане, а у Другом светском рату поражене освајачке концепте Ватикана и Немачке, уводећи и садашњу у безизгледне и бескорисне ратне авантуре, започео је наредбом конференције у Хагу 1991. године југословенским републикама да затраже међународно признање, а требало је да се заврши осудом председника и читавог државног и војног врха Србије и српског народа, опет у Хагу, пред «трибуналом» потпуно зависним од организација и фондација најангажованијих на разбијању Југославије и сатанизацији српског народа.

Таква осуда требало је да утемељи вишедеценијску поделу српског народа (попут немачког и корејског), а тиме и дуготрајну нестабилност на Балкану која већ данас никоме није потребна.

Нама Србима потребна је, не велика, већ једна Србија, на коју имамо право, јер смо као народ који је живео у једној држави, насилно подељени. Истовремено, треба нам «груписање» тесно историјски и географски повезаних православних словенских народа. Формула која једина гарантује трајну стабилност овог дела Европе, уз отворена врата за укључивање свих других.

За све ово, као и за гарантовање мањинских права Срба у другим државама региона, кључ је у Београду. Србија мора имати владу компетентну и способну за вођење политике, уз разумевање света и историје. Са таквом владом и политиком, једино се може очекивати напредак у решавању питања Косова и Метохије, Републике Српске, као и односа са Црном Гором.

Ствараћемо јединство свих патриотских и креативних снага Србије и српског народа, јединство које ће одлучујуће допринети афирмисању историјске истине, укључивању српских политичара и интелектуалаца од стварног интегритета у политички живот и формирању владе способне да одговори потребама нације.

IV – АЛАРМАНТНО СТАЊЕ НАЦИЈЕ И КАКО ГА ПРЕВАЗИЋИ

Полазећи од светосавске, слободарске и антифашистичке традиције српског народа; тековина општенародног демократског и патриотског покрета у Србији крајем осамдесетих година 20. века, који је на потребама народа настојао да утемељи и учврсти државу, демократију, национално достојанство и социјалну правду; херојског народног отпора агресији, цепању и поробљавању земље, залажемо се да неодложном политичком и општенародном акцијом Србија поврати слободу и тиме буде спречена национална, економска и социјална катастрофа.

Србија је поробљена

Удаљавање власти од народа, бирократизација власти и повезаност са западним државним и финансијским центрима створила је 70-их и 80-их година XX века погодан терен за разбијање југословенске државе, а крајем 90-их за губитак суверенитета Србије, упркос херојском отпору народа и његових оружаних снага НАТО агресији.

Последња деценија XX века била је период једног од највећих историјских искушења за српски народ. Дотадашњи државни дом је насилно порушен – требало је стварати нови, јачати националну свест, штитити угрожене делове нације, снажити државу Србију и штити њен суверенитет. Кроз огромна искушења, постигнуто је много – на плану демократије, људских права, слободног деловања цркве и медија, консолидације економије и социјалне сфере у условима ембарга, рата и близу милион избеглица, међународног признања државотворних права Срба у Хрватској и БиХ, организације одбране и обнове земље, али су у овом периоду настале и криминогене структуре, касније употребљене као једно од средстава за подривање суверенитета земље. Без довољно историјске дистанце за коначну оцену, може се свакако рећи да су одбрана слободе и суверенитета земље, попут оне у Првом и Другом светском рату, разлог за понос и славу, а не за самооптуживање и национално понижење, које садашње власти прихватају.

Међутим, од преврата 5. октобра 2000. године, Србија се налази у једном од најтежих и најопаснијих периода у својој историји. Поигравајући се и манипулишући осећањима становништва нападеног последицама рата и санкција, преврат су организовале и финансирале обавештајне службе САД, Велике Британије и других НАТО земаља, а извршиоци су били њихови агенти међу опозиционим политичарима, у структурама власти и криминалци. Мешавина ових структура – страних служби, њихових агената и криминалаца и данас чини основу власти у Србији. Појединци у власти који се руководе патриотским мотивима, онемогућени су да у таквом окружењу учине било шта значајније за бољитак нације. Општа деградација друштва након 2000. године, разочарала је и отрезнила већину грађана који су подржали преврат.

Овај хетерогени, некомпетентни и антинародни режим врши и омогућава пљачку, уништење привреде, разбијање земље, ликвидацију државе и њених одбрамбених и безбедносних структура, потирање националне традиције и културе, образовања, слободе личности, људских права и морала.

Половина привреде је већ уништена, а половина је у страним рукама. Започела је распродаја природних богатстава. Више од половине радно способног становништва је незапослено. Већина становништва живи у сиромаштву. Социјална права се укидају једно за другим или се сведе на минимум, а радно право, које је иначе сведено на најнижи ниво у Европи, у пракси се не примењује. Медијски систем у земљи је под контролом режима и страних центара моћи и у потпуности је претворен у средство њихове пропаганде. Истините

информације, слобода мисли и интелектуално стваралаштво су потпуно протерани или маргинализовани. Покушај масовне обмане је основни ослонац опстанка режима.

Монтираним политичким процесима (у условима деградације и зависности судства од партократских група), јавном прогону и насиљу, нарочито у периодима отворене диктатуре – у првим месецима после преврата и у пролеће 2003. године изложени су опозициони политичари и активисти, али и први пут у историји – Српска православна црква, САНУ, војска, државне безбедносне структуре.

Практично је уништена материјална основа здравства, образовања, науке и културе, а ове области су изложене немилосрдном деловању криминалних лобија и корупције.

Криминал и сви облици социјалне патологије – трговина људима, проституција, наркоманија, рад «на црно» – су у наглom порасту, што нарочито погађа младе генерације.

Наша држава је изгубила сваки интегритет и поштовање на међународној сцени. У свим државним министарствима и институцијама, али и у свим областима друштвеног живота присутни су страни контролори, а обавештајне службе САД, Британије и других НАТО земаља делују несметано и неограничено. НАТО трибуналу у Хагу изручени су и шеф државе и читав државни и војни врх. На овај начин режим амнестира руководиоце НАТО за злочине против наше земље и народа и прихватајући колективну кривицу и нелегални суд, доводи земљу и све њене грађане у још тежи положај. Настављајући сарадњу са трибуналом и поред његовог нескривено политичког карактера и очигледне одговорности за смрт 16 Срба, режим директно омогућава разарање последњих остатака суверенитета и територијалног интегритета земље.

Војна окупација Косова и Метохије од стране НАТО, кршењем и злоупотребом Резолуције СБ УН 1244, са јачањем терористичких и криминалних војно-политичких структура косметских албанаца и свим трагичним последицама по српски народ се наставља, сада под маском ништавне једнострано проглашене „независности“ ове покрајине, и уз асистенцију „правне мисије“ Европске Уније. Режимски политичари су прихватили дезинтеграцију Србије и Црне Горе и угрожавање територијалне целовитости Србије, чиме се наставља поништавање резултата Првог и Другог светског рата, уз кршење принципа УН и Хелсиншке повеље ОЕБС-а.

Општа безберспективност и безнађе и довођење наше земље на последње место у Европи по свим политичким, економским и социјалним параметрима, представљају такође плодно тле за екстремистичке и сецесионистичке тежње у редовима свих националних мањина.

Криза која прети националном и физичком опстанку захтева неодложну мобилизацију и обједињавање деловања свих патриотских снага у Србији и српском народу и све облике политичке и друштвене акције како би Србија повратила слободу и добила демократску, компетентну и поштenu власт која ће бити руковођена искључиво интересима сопственог народа.

Петооктобарски преврат одстранио је из јавног живота готово све компетентне кадрове са искуством у вођењу државних и привредних послова, а владе које су се смењивале после 2000. године, наметнуле су негативну селекцију, корупцију и задовољавање апетита интересних група, у шта су се изродиле политичке партије, као врховне принципе. Ослобођење земље неће бити могуће све док креативни потенцијали

земље на буду активирани, обезбеђујући земљи промишљену перспективу развоја и коначну превагу патриотских снага.

Глобализам – агонија империјализма

Западни центри финансијске, војне и политичке моћи, свесни да нису успели да спрече динамичан развој у другим деловима света (Кина, Индија, Бразил, опоравак Русије итд.) и да постепено губе своју доминацију у светским пословима, предузели су низ, од Другог светског рата незабележених, најгрубљих кршења међународног права и злочина против мира. У настојању да подреде свет својим себичним интересима, односно увећању свог профита, ангажовали су се на потирању националних суверенитета свим средствима – злоупотребом међународних политичких и финансијских организација, пропагандном и субверзивном делатношћу уз коришћење најсавременијих технолошких и медијских достигнућа, стварањем широке агентурне мреже у облику тзв. «невладиних организација», употребом терористичких организација као средства или изговора за агресију, и коначно, вођењем агресивних ратова.

Истовремено, од раних 70-их година 20. века, англоамерички центри моћи намећу свету „слободно тржиште“ и „финансијску дерегулацију“, као глобални модел понашања, остварујући путем финансијског монопола и финансијских шпекулација, дотад у историји незабележене профите, али истовремено подривајући и сопствену реалну економију и могућности развоја малих земаља. Овај курс се, са избијањем светске финансијске кризе, вратио својим творцима као бумеранг (виртуелни финансијски капитал је номинално хиљадама пута превазишао укупну вредност свих реалних добара на планети), запретио је нормалном одвијању трговинских и привредних токова у целом свету и означио коначну, системску кризу империјализма, негирајући истовремено, монетаристички концепт организовања привреде и финансија.

Јачање других великих држава, на принципима суверене, реалне економије и мобилисање мањих народа у освајању или заштити своје слободе и националног и државног суверенитета, било самостално или кроз регионалне интеграције, на путу су да зауставе освајачки поход агресивног глобализма.

Рат против Југославије – разбијање земље и војна агресија, са свим трагичним последицама по српски народ и друге народе у региону, био је покушај стварања мостобрана за даљи продор на исток, контроле путева нафте и гаса, подривања европске безбедности и регионалних интеграционих процеса. Истовремено, на нашем подручју су тестирани сви методи стварања и одржавања криза, касније примењивани у другим деловима света – употреба националних и верских разлика, економске санкције, деловање субверзивних и невладиних организација, медијски рат, тероризам, наркомафија, стварање нелегалних ад хок трибунала, војна агресија, употреба забрањених и нових оружја итд, све до окупационих метода – организовања преврата, елиминисања непожељних политичких лидера и покрета, слабљење и довођење под контролу оружаних снага и безбедносних структура, као и државног апарата, како не би могли поново бити стављени у службу националног суверенитета, уништавање самосталности привреде и њено довођење у потпуну зависност, деморализација народа и гушење националног идентитета, традиције и културе.

Супротстављање овим процесима од стране народа и државног руководства обезбеђивало је грађанима пристојан живот, висок ниво социјалних права и демократских слобода, а земљи економски развој, све до губљења њеног суверенитета октобра 2000. године.

Држава – темељ суверенитета и економског развоја

Само снажна држава Србија, са очуваним територијалним интегритетом и потпуним и сувереним остваривањем функција одбране и националне безбедности, спољне политике, макроекономије, успостављеном кредитном функцијом државе и контроле над банкарским сектором, са снажним јавним сектором привреде и са гарантованим правима на бесплатно здравство и школство и на социјална давања, као и са гарантованим улагањима у научно-технолошки и привредни развој и реиндустријализацију, способношћу да подстиче и афирмише националну духовну традицију и културно стваралаштво, може створити перспективу бољег живота овој и будућим генерацијама и бити темељ остваривању легитимне тежње српског народа да се поново нађе под истим државним кровом.

Промене у државно-политичком систему

Демократски механизми морају бити успостављени у оним облицима који ће свести на минимум могућности злоупотреба, изигравања воље народа и који ће у највећој мери задовољити принцип поделе власти на законодавну, извршну и судску, као и испољавање директне демократије.

Зато се залажемо за примену већинског система на изборима у законодавне органе власти, увођење дводомног парламента и председничког система извршне власти.

Највеће негативне последице развоја представничке, индиректне вишестраначке парламентарне демократије у развијеним земљама су увођење, па чак и доминација капитал-односа у сфери политике и јавних послова, као и отуђење политичких елита од грађана.

Да би се то спречило, неопходно је осигурати редовну примену и развој различитих форми директне демократије – референдум, народна иницијатива, развој и одлучујуће јачање локалне самоуправе, уз примену већинског изборног система, директан избор председника општина, односно градоначеника, консултативно учешће синдиката, друштвених организација и верских заједница у раду свих парламентарних и владиних комисија и радних тела.

Партократска одступања од демократских начела морају се спречити ограничавањем укупних финансијских средстава и висине појединачних донација политичким странкама.

Законитост и заштита права грађана – темељ државе

Систем државне управе мора бити заснован на професионализму и патриотизму и независан од политичких промена. Судство мора бити независно и објективно, а представници власти подложни оштрој законској контроли.

Нико не може бити лишен достојанства и основних људских права, а злоупотреба државних механизма принуде, као и средстава јавног информисања, у политичке и приватне сврхе мора се најстрожије санкционисати.

Корупција је постала уходани метод функционисања читаве режимске квазидржавне структуре – преко које на штрб народа своје интересе остварују домаће и стране мафијашке структуре. Данас сваки грађанин зна да се за остваривање било којег права или приватне економске иницијативе, не обраћа државним структурама које су у његовој служби, већ корумпираном апарату којем ће морати да плати.

Мере казнене политике морају бити прилагођене природи и озбиљности девијантних појава у друштву, али оне могу дати резултат само ако дође до темељне промене – поновног успостављања суверене државе у слободној Србији.

Промене у области спољне политике и безбедности

Право на територијалну целовитост и право на поновно уједињење свих државотворних делова српског народа морају бити јавно прокламовани као национални циљ, и у складу са тим, сви потенцијали треба да буду усмерени ка његовом остваривању. Национални циљеви морају обликовати и унутрашњу и спољну политику.

Србији је потребна професионална и патриотска реформа и јачање и диверсификација безбедносних структура до нивоа неопходног за заштиту суверенитета и остваривање стратешких интереса земље.

Војска се мора ојачати до нивоа неопходног за одбрану, ефикасно одвраћање и заштиту регионалних интереса Србије. Наоружање се мора модернизовати и допунити у смислу једине могуће одбрамбене доктрине – доктрине одвраћања од агресије. Војно-индустријски комплекс, као један од најважнијих замајаца економског и технолошког развоја, мора бити подигнут на одговарајући ниво, ниво које је овај комплекс имао пре деведесетих.

Службе безбедности (државна, војна и дипломатска) морају се реформисати и ојачати, како кадровски, тако и технолошки, ради заштите стратешких државних и националних интереса.

НАТО – не!

Док траје војна окупација Косова и Метохије са свим њеним негативним последицама и уз кршење Резолуције 1244, што сведочи у најмању руку о трајној супротстављености интереса западне војне алијансе и Србије, као и док не почне решавање питања последица агресије НАТО на Југославију и Републику Српску и учешћа НАТО у протеривању српског становништва из Републике Српске Крајине, не може бити говора о сарадњи Србије са НАТО. У садашњим околностима, сви постојећи облици сарадње са НАТО морају бити суспендовани, а такође се морају суспендовати сви облици војне и безбедносне сарадње са државама и организацијама које подржавају сецесију Косова и Метохије.

Исто важи и за склапање уговора о «Партнерству за мир» са НАТО, што је у случају малих земаља само форма довођења земље у потпуну војно-политичку зависност од алијансе, у «уговорни однос» у којем алијанса нема никакве обавезе, а земља уговорница се обавезује да под контролу НАТО стави свој цео систем одбране и војне безбедности, као и да уложи огромна средства у реорганизовање оружаних снага по диктату НАТО, куповину оружја и војне опреме, као и слабљење и вероватно гашење сопствене војне индустрије.

Европска Унија – не овако!

Европска унија већ има чланице првог, другог и трећег реда. Прикључење Европској унији доноси све више трошкова, а све мање бенефиција. Осим тога, и унутар «старих» чланица расте опозиција у односу на чињеницу да су односи и механизми унутар ЕУ организовани не у интересу грађана, већ у интересу крупног капитала.

Имајући у виду наше економске интересе, развој односа са ЕУ јесте један од приоритета, али се може спроводити само уз добро осмишљену и активну преговарачку позицију, којом ће се тежити да резултати постигнути у преговорима увек доносе побољшање укупног економског положаја наше земље, уз услов пуног уважавања њене равноправности и територијалног интегритета.

Пуно укључивање у постојећи систем ЕУ није у складу са геополитичким положајем ни са историјским искуством Србије, а као што сведоче последње године, донело би и низ неприхватљивих последица: фактичко мирење са процесом издвајања Косова и Метохије из Србије, прихватање бројних уцена на политичком плану (од Хашког трибунала до даље дезинтеграције земље), и што је најгоре, заустављање земље у економском развоју.

Хашки трибунал – средство агресије

Због доказаног политичког карактера, пристрасности и криминалног кршења међународног права и људских права, свака сарадња са хашким трибуналом мора бити прекинута, а Уједињеним нацијама и владама свих држава чланица биће упућен обиман материјал са доказима овакве праксе трибунала и биће захтевано његово укидање, ослобађање свих заточеника и упућивање у јурисдикцију земаља чији су држављани.

Приоритети спољне политике

Спољна политика биће усмерена на свестрану сарадњу са свим земљама чији су интереси блиски нашим и на мирни дијалог са земљама чији су интереси удаљени од наших. У приоритетне партнере убрајамо Русију, суседне и друге европске земље, Кину, арапске земље. Сарадња са Руском Федерацијом и Кином треба да буде подигнута на ниво стратешког савезништва. Насупрот евроатлантском геополитичком концепту, који непрестанно доказује своју погубност по интересе Србије, све брже се развијају евроазијске форме интеграције у којима Србија треба да тражи своје место: Шангајска организација за сарадњу, Организација Уговора о колективној безбедности, Евроазијска економска заједница, Савезна држава Русије и Белорусије.

Посебно активну позицију имаћемо у развијању партнерства, равноправне сарадње и интеграције међу православним словенским народима и на Балкану, руковођени историјском блискошћу интереса и уверењем да се једино тако могу јачати слобода и суверенитет свих народа у региону, мир и стабилност, превазилазити последице и елиминисати негативни утицаји ванрегионалних фактора.

Србија треба да се врати у пуноправно чланство Покрета несврстаних земаља.

Косово и Метохија

Оружане снаге земаља НАТО које су учествовале у агресији на Југославију, морају се, због одступања од мандата добијеног од УН, повући са Косова и Метохије. Сви технички споразуми које је наша земља склопила са НАТО, сматраће се неважећим због кршења Резолуције 1244 од стране НАТО. На овом делу територије Србије, мора се обезбедити присуство наше војске и полиције; у првом периоду могуће је њихово присуство паралелно са снагама неутралних земаља. После потпуног разоружавања припадника ОВК и становништва на Косову и Метохији, биће могуће организовати преговоре са представницима свих националних заједница о начину организовања аутономије, уз присуство представника УН, неутралних земаља и земаља региона. Никакав статус «више од аутономије» не може бити прихватљив, јер би водио нарушавању

територијалне целовитости Србије. До окончања преговора, на Косову и Метохији ће се примењивати Устав и важећи закони Републике Србије. Паралелно са овим процесима, ствараће се материјални, безбедносни и други услови и одвијати убрзани повратак свег прогнаног становништва на Косово и Метохију.

За остваривање ових циљева Србија мора бити спремна да се бори свим политичким, дипломатским, а ако буде неопходно и војним средствима.

Промене у економском и финансијском систему

Природа и садржај односа Србије са западним и источним силама, омогућавају јој да начини искорак из глобалистичког међународног финансијског система који је исцрпљује, а који се налази у системској и леталној кризи, лакше него што то могу неке друге земље. Данас сви који то могу, и у мери у којој то могу настоје да се удаље од тог деструктивног система, јер то је услов опстанка.

Важан корак у том правцу, који је и предуслов за остваривање великих развојних пројеката, без којих нема ни опстанка, ни напретка, је одвезивање од дужничке зависности од посрнулих западних финансијских центара и повратак кредитне функције држави, односно парламенту. Ово подразумева укидање монетаристичког система и «независности» централне банке.

Централни задатак у успостављању контроле над сопственом економијом, како би она могла остварити своју развојну и социјалну функцију, је јачање јавног сектора у привреди и банкарству до нивоа 50% друштвеног производа. Све промене у економском и финансијском систему морају се спровести тако да омогуће остваривање тог задатка у што краћем року.

Пројекат „Морава“

Србија има велики развојни пројекат, потпуно адекватан потребама и превазилажења кризе, и подизања на квалитетно виши ниво свих привредних ресурса земље, са великом зарадом и квалитетним упошљењем стотина хиљада људи. То је изградња пловидбеног, хидроенергетског и водопривредног система „Дунав-Морава-Вардар-Егејско море“. Више верзија овог пројекта, које су почеле да настају већ у 19. веку, нису се до данас приближиле реализацији због утицаја великих сила.

Пројекат омогућава велике искорак у областима саобраћаја, енергетике, пољопривреде и убрзаног развоја села, водопривреде, коришћења пијаћих вода, рударства, прераде сировина, индустрије, као и заштите животне средине, угоститељства и туризма. Рад на реализацији пројекта би за више година упослио и развио, пре свега домаће, капацитете из области грађевинарства, саобраћаја, електоиндустрије, машинске индустрије, индустрије грађевинских материјала, металургије, телекомуникација, банкарства и финансија, туризма.

Реализација пројекта „Јужни ток“ и „Морава“, уз развој војно-индустријског сектора, сврстали би Србију у ред високоразвијених земаља.

Економски и социјални развој

Држава мора да обезбеди економски суверенитет земље, своју регулаторну улогу у тржишним процесима и своју социјалну функцију.

Наступ наше привреде на регионалним и на светском тржишту мора бити подстакнут и заштићен законским и другим нормама и не сме бити науштрб економског суверенитета, без којег нема ни политичког суверенитета земље. Мора се успоставити државни кредитни систем, национална контрола финансијских токова и банкарског система, како би било спречено да се економска вредност и профит створени у Србији, одливају у иностранство, чему је углавном била посвећена „финансијска политика“ од 2000. године до данас.

Влада мора, на основу стручног мишљења Савета за економски и научно-технолошки развој, доносити стратешке одлуке о подстицању и развоју појединих привредних грана, улагању у развој одређених технологија. Уз државно кредитирање и сарадњу са пријатељским земљама, мора се кренути у убрзани развој енергетике и инфраструктуре, чиме ће бити елиминисани стагнација у развоју и незапосленост.

Само најбогатије земље могу обезбедити пуну социјалну заштиту свог становништва само на основу пореских захватања. У мање развијеним земљама, као што је наша, држава у том циљу мора захватати и у профит јавних и других предузећа у свом власништву. Зато наша држава мора имати снажан јавни, односно државни сектор привреде, до нивоа од 50% друштвеног производа.

Осим тога, све приватизације спроведене на уштрб интереса радника, у циљу ликвидације производње или њиховог отпуштања, морају бити поништене или ревидиране у корист радничког акционарства.

Сви ратни ветерани – браниоци отаџбине, инвалиди и жртве рата, морају имати почасни положај у друштву и врхунску социјалну, здравствену и радно-правну заштиту.

Старосне пензије и пензије пољопривредника морају обезбедити пристојан живот.

Напредак нације и демографска политика

Смисао и успешност државне власти мери се јадноставним параметрима – повећањем бројности становништва и растом животног стандарда.

Становништво Србије изван Косова и Метохије, смањено је од 2000. до 2005. године за 160.000. Стопа смртности становништва, једна је од највећих у свету. Већ неколико година разлика између броја рођених и умрлих је толико велика, да свакога дана Србија има 100 људи мање. Број оболелих и умрлих од канцерозних болести изазваних НАТО агресијом драматично расте. Број абортуса и разведених бракова је међу највишим у свету.

Један од главних државних приоритета мора бити преокретање ових трендова комплексним програмом јачања образовања, здравства, духовности и културе на једној страни, и подстицањем рађања економским мерама – повољни стамбени кредити за младе парове са децом чији се значајан део отписује добијањем другог и трећег детета, једнократна новчана помоћ, приоритет у запошљавању – на другој.

Породица је основна ћелија друштва и као таква мора бити поштована и заштићена.

Развијена пољопривреда – стратешки услов опстанка

Редовно кредитирање, грантовани откуп производа, планирање и заштита пољопривредне производње, као и улагање у њену модернизацију и развој села, мора бити стратешки приоритет владе, али и органа власти и локалне самоуправе на свим нивоима.

Једна од најтежих последица које су доживеле многе земље у тзв. транзицији, управо је слабљење и одумирање пољопривредне производње. Ово се у нашој земљи не сме дозволити.

Модерно организоване кооперативе и интензивна пољопривредна производња, независна од метеоролошких фактора, биће могуће остваривањем пројекта „Морава“.

Здравство, образовање, наука и култура

Сви облици здравствене заштите морају бити бесплатни и доступни свима.

Сви нивои образовања морају бити бесплатни и доступни свима, а једини критеријум селекције може бити успех.

Ради одржавања и подизања квалитета универзитетског образовања, држава мора обезбедити опстанак и развој фундаменталних наука. Држава ће обезбедити неопходна улагања у развој примењених наука у складу са сопственом стратегијом развоја. Како би научне институције могле ефикасно употребити своју материјалну основу, за учешће у научном раду мора се обезбедити најстрожа селекција квалитета, која ће произилазити и из одговарајућег подстицања младих талената. „Болоњска реформа“ са непримереном комерцијализацијом система образовања мора бити укинута.

Улагање у културу, која је темељ духовног опстанка нације, мора бити обезбеђено из буџета, државних фондација, подстицајним пореским олакшицама и развојем задужбинарства. Држава мора осигурати јавну афирмацију културе, а посебно националног духовног, уметничког и културног стваралаштва и традиције.

Јавна гласила и друштвене организације

Улога јавног информисања и друштвених организација у развоју друштвеног живота, слободе и демократије је фундаментална и незаменљива. Развоју ових области мора се гарантовати потпуна слобода, али и подстицајне мере и улагања од стране државе. У сфери јавног информисања морају се успоставити неопходни професионални и патриотски стандарди.

Поседовање и улагање из иностранства у јавна гласила и друштвене организације, изузев ограничених појединачних донација наших грађана из расејања, мора бити забрањено.

Српска православна црква

Уз гарантовану законску равноправност свих верника и свих верских заједница, држава мора посебну пажњу и поштовање исказати према Српској православној цркви, као најснажнијем носиоцу духовних, хуманистичких и моралних вредности, националне традиције и културе.

Српској православној цркви ће бити враћена имовина.

Наши у расејању

Свим грађанима Републике Србије који су њено држављанство изгубили у прошлости и свим Србима у расејању биће, по убрзаној и поједностављеној процедури,

омогућено стицање држављанства Републике Србије и, уколико то желе, задржавање двојног држављанства.

Свим држављанима Републике Србије у расејању биће омогућено учешће на изборима.

Омладина и будућност

Национални препород у слободној Србији, суверена држава и социјална правда, национално оријентисано грађанско друштво које се организовано бори против криминала и претварања човека у робу, а афирмише хумане вредности, културно, научно и радно стваралаштво и спорт – услови су у којима ће се способности и иницијативе младих људи развити у пуној мери, гарантујући будућност Србије.

Патриотски дух омладине најбоље се развија у оквиру омладинских патриотских друштвених организација, и зато оне морају добити адекватну материјалну и моралну подршку власти. Треба поново развити инфраструктуру организација за рад с омладином (народна техника, млади истраживачи, културно-уметничка друштва, спортска друштва, радне акције итд.)

Друштво једнаких шанси за све, а посебно за младу генерацију, није друштво у коме ретки појединци нелегалним и опасним путем стичу велико богатство, само деца богатих могу добити најбоље образовање, а огромна већина је обесправљена, осиромашена и претворена у робу лишена чак и људског достојанства, већ друштво са бесплатним образовањем, реалним могућностима запошљавања, материјалним подстицајима за заснивање породице, посебним програмима за таленте и приватну предузетничку иницијативу.

Зато млади данас, самоуверено и без страха, треба да понесу заставу Србије – до победе!

V – СЛОБОДНА СРБИЈА

Слободна Србија је циљ свих нас. Суверена држава и социјална правда могу се остварити само ако се сада сви часни, способни и стручни мобилишу на учешће у друштвеном животу. Много нас је више и много смо јачи од оних који данас неодговорно и немилосрдно распродају Србију и доносе неизвесност и несрећу у сваку нашу породицу.

Позивамо на ангажовање све организације и грађане – раднике и сељаке, ветеране, уметнике, научнике и инжењере, предузетнике, официре, студенте, пензионере.

Ми смо за слободно друштво у коме ће мера слободе у свему – у предузетништву, стваралаштву, свакој друштвено значајној иницијативи – бити друштвена корист, добробит већине грађана, у хармоничном складу са добробити појединца. Ми смо за државу у служби народа, у којој је обавезна одговорност сваког политичара и чиновника за своје понашање и одлуке. У слободној Србији ће владати закон а не страни мешетари, домаћи тајкуни, корумпирана бирократија и организовани криминал. Ми смо за социјалну правду која је изнад економских догми и политичких стереотипа.

Ми смо за друштво у коме ће добри људи – часни, паметни талентовани, некористољубиви – имати више права и стваралачких могућности него лоши – нечасни, глупи, похлепни, спремни на злочин ради личне користи. Друштво у коме ће грађани имати различите обавезе и социјални терет: јаки, богати, здрави – велики, а слаби, болесни, сиромашни – мањи.

За Србију – до победе!